Riksförsäkringsverkets allmänna råd

ISSN 1404-563X

Riksförsäkringsverkets allmänna råd om sjukpenning och rehabiliteringsersättning;

RAR 2002:5

beslutade den 2 juli 2002.

Riksförsäkringsverket beslutar om följande allmänna råd.

Till lagen (1962:381) om allmän försäkring

3 kap. 4 a § första stycket

Innehållet i bestämmelsen

Om den försäkrade får lön och sjukpenning som avser samma tid skall sjukpenningen minskas. Sjukpenningen skall minskas med det belopp som lönen under sjukdom överstiger 10 procent av vad den försäkrade skulle ha fått i lön om hon eller han varit i arbete. Till den del lönen under sjukdom motsvarar en årlig lön som överstiger den högsta sjukpenninggrundande inkomsten skall minskning endast ske med belopp som överstiger 90 procent av lönen i arbete.

Allmänna råd

Semesterlön, semesterersättning, uppehållslön, ferielön och avgångsvederlag är exempel på ersättningar som inte bör betraktas som lön i minskningsregelns mening.

3 kap. 7 § sjätte stycket

Innehållet i bestämmelsen

Om det finns särskilda skäl för det får försäkringskassan vid bedömningen av arbetsförmågans nedsättning beakta den försäkrades ålder samt den försäkrades bosättningsförhållanden, utbildning, tidigare verksamhet och andra liknande omständigheter. Försäkringskassans bedömning av arbetsförmågans nedsättning enligt fjärde och femte styckena skall göras i förhållande till högst ett heltidsarbete.

Allmänna råd

Försäkringskassan bör i sin bedömning väga in andra faktorer än rent medicinska bara när den försäkrades arbetsförmåga av medicinska skäl är nedsatt med minst en fjärdedel antingen i hennes eller hans vanliga arbete eller i annat förvärvsarbete som är normalt förekommande på arbetsmarknaden.

Ju längre tid den försäkrade har kvar till den allmänna pensionsåldern desto starkare faktorer bör krävas för att hänsyn skall tas till den försäkrades ålder vid bedömningen av arbetsförmågans nedsättning. I det fall den försäkrade är under 60 år bör det finnas andra mycket starka omständigheter som tillsammans med åldern försvårar försörjningsförmågan.

Med heltidsarbete bör avses en arbetstid om 40 timmar i veckan om det inte finns kollektivavtal inom arbetsområdet som anger annat.

3 kap. 7 b § första stycket

Innehållet i bestämmelsen

För att försäkringskassan skall betala sjukpenning vid medicinsk behandling eller medicinsk rehabilitering måste denna ha ordinerats av läkare och ingå i en av försäkringskassan godkänd plan.

Allmänna råd

Ett läkarintyg som en läkare utfärdar inför vård utomlands efter beslut av sjukvårdshuvudman bör jämställas med en av försäkringskassan godkänd plan.

22 kap. 13 § 1

Innehållet i bestämmelsen

Den som får rehabiliteringsersättning får behålla ersättningen vid kortvarig ledighet för enskild angelägenhet av vikt.

Allmänna råd

Flyttning, allvarligare sjukdomsfall, begravning, bouppteckning och arvskifte inom den egna familjen eller den närmaste släktkretsen är exempel på vad som bör anses vara enskild angelägenhet av vikt.

Vid ledighet på grund av flyttning bör ledighet beviljas med en dag.

I övriga fall bör ledighet beviljas för högst tio kalenderdagar per år.

Till socialförsäkringslagen (1999:799)

4 kap. 5 § första stycket 2

Innehållet i bestämmelsen

För tid då en försäkrad vistas utomlands får sjukpenning bara utges om försäkringskassan medger att den försäkrade reser utomlands.

Allmänna råd

Sjukpenning bör inte betalas för avresedagen respektive den dag då den försäkrade kommer tillbaka till Sverige om hon eller han reser utomlands utan försäkringskassans medgivande.

1. Dessa allmänna råd gäller från och med den 1 augusti 2002.

2. Genom dessa allmänna råd upphävs Riksförsäkringsverkets allmänna råd (AR 1998:2) Rätten till sjukpenning enligt lagen om allmän försäkring (AFL), (AR 1991:12) Rehabilitering och rehabiliteringsersättning enligt lagen om allmän försäkring (AFL), (AR 1991:8) Bidrag till arbetshjälpmedel enligt AFL samt (AR 1998:3) Rätten till sjuklön m.m.

RIKSFÖRSÄKRINGSVERKET

Astrid Christiernsson

Ulrika Persson